

København, den 10. november 2009

Hvad betyder 7 timers loft på socialtolk for brugeren?

Hvis lovforslag om tolk til mennesker med hørehandicap (L57) vedtages i sin nuværende form, vil det betyde et STORT tilbageskridt for os. Ifølge forslaget vil vi være udelukket fra at få tolk i en lang række situationer - bl.a. vil bestemte typer af uddannelser fremover være helt lukkede for os.

Og inden for det sociale, kulturelle og fritidsmæssige område vil ingen kunne få mere end max. 7 timers tolk om året! Vi er rystede ved udsigten til, at dette måske bliver virkelighed fremover!

Måske tænker du: Vi er nødt til styre det stramt det første år, indtil vi kender forbruget?

Men der har kørt et projekt i 10 år, hvor man har kunnet få tolk i alle disse sammenhænge, så alle ved præcist, hvordan forbruget har udviklet sig gennem de seneste 10 år. Et enkelt år mere - med så store begrænsninger - vil ikke gøre os klogere på fremtidens forbrug.

I 2009 er der i årets første 9 måneder brugt 11,2 mio. kr. til tolkning - og vi har ikke timeloft over socialtolkning i dag. Prognoserne tyder altså på, at vi kommer op på 15 - højst 16 - mio. kr. i totalt forbrug for 2009.

Der er sat 40,3 mio. kr. af til tolkning om året fra 2010 og fremover. Der er altså penge nok til at dække det samlede behov, sådan som det ser ud i dag - uden at man behøver indføre et loft på 7 timer om året.

Måske tænker du: Det mest retfærdige må være, at alle tildeles samme antal timer?

Men tolkning er jo kompensation for et handicap, og kompensation skal tildeles efter handicappets karakter, hvis det skal være retfærdigt. Mennesker skal behandles forskelligt for at opnå lige muligheder.

Vi har kunnet følge forbruget gennem de seneste ti år i via det sociale tolkeprojekt, og det viser meget tydeligt, at behovet varierer betragteligt fra person til person. Nogen mennesker bruger kun tolk en gang om året – eller hver andet år – mens andre har brug for tolk hyppigere og i flere situationer.

Ingen mennesker bestiller tolk, hvis de ikke har brug for det. Derfor er et loft over social tolkning helt unødvendigt.

Cases:

1. MÅ EN EFTERLØNNER IKKE EFTERUDDANNE SIG?

Klaus Hårdell, 63 år, Roskilde

Klaus er efterløkker og elsker sport, orienteringsløb, frimærker, geologi og naturoplevelser. Han mener, at der sker mange spændende ting i "den hørende verden", som han gerne vil være en del af. Han er politisk aktiv og deltager i diverse foreninger, generalforsamlinger, rejser mv. Han havde planlagt at læse på Folkeuniversitet og tage et forløb på 30 timer nu, hvor han har tid til det – men nej, det kan han ikke nu, hvor der kun er 7 timers tolk om året til uddannelse i dette regi. Som han selv siger: "Jeg bliver dummere og dummere som døv efterlønsmodtager."

2. MOR TIL TRE – HVILKET BARN SKAL HUN PRIORITYERE?

Ragna Huse 40 år, Rudersdal.

Ragna er mor til tre hørende børn og elsker teater, dans, kultur, familie og venner. Hun vil gerne have mulighed for at følge med i børnenes fritidsaktiviteter og sociale sammenkomster, og hvis hun skal være mor for sine tre børn på lige fod med hørende mødre – så er 7 timer alt, alt for lidt. "Det vil begrænse mit liv markant. Jeg vil opleve mig meget meget begrænset, meget handikappet og meget isoleret fordi jeg ikke længere kan følge med i mine børns liv. Hvis jeg skal deltage bare for syns skyld, vil jeg sidde der blandt mange andre mennesker og ikke tale med nogen. Det føles voldsomt ensomt at sidde alene blandt mange andre. Mine børn bryder sig bestemt ikke om at jeg deltager uden tolk, de ved at det er begrænsende, og de føler sig skyldige – at de kan tale med alle, og jeg ikke kan," siger Ragna Huse.

3. ER FRIVILLIGT ARBEJDE INGENTING VÆRD?

Dorrit Christensen, 55 år. København

Dorrit Christensen er en aktiv døv kvinde, som udover at være under uddannelse – også har opstartet et netværk for etniske døve "Multikulturelt netværk for døve og hørehæmmede". Dorrit udfører et stort og værdifuldt arbejde på frivillig basis ved – sammen med andre danske døve – at lette integrationen for en af de mest udsatte grupper i det danske samfund. Ved sidste møde kom over 28 døve – og projektet er en stor succes. Ind i mellem er der brug for tolk, fordi netværket inviterer hørende foredragsholdere udefra. Men fremover vil Dorrit skulle anvende sin timebank på 7 årlige timer, hvis der skal tolk med til møderne. "Døve og hørehæmmede kan altså ikke længere deltage i frivilligt arbejde. Det er en ordentlig lussing,

synes jeg. En absurd barriere for deltagelse i samfundet. Selv frivilligt arbejde skal åbenbart rationeres,” afslutter Dorrit

4. MÅ DØVBLIND MAND IKKE BRYDE ISOLATIONEN?

Carsen, 50 år og familiefar, København

Carsten på 50 år er døvblind familiefar med en stor familie, som alle er hørende. I årets løb er det familiesammenkomsterne, som giver Carsten mulighed for at opbygge og vedligeholde kontakt med familiemedlemmer, som lever spredt over det meste af DK. Med tolk, som tolker taktilt til Carsten, får han mulighed for at udveksle tanker, ideer og føre meningsfulde samtaler. I flere år kendte familien ham ikke, og troede han var lidt af en særling. Nu opdager de fælles interesser og får en relation, som gør, at Carstens status i familien er en helt anden. 7 timers tolkning om året vil slet ikke række til at bibeholde kontakten til familien og sikre, at han kan leve et familieliv som alle andre.

5. DØVE VORDENDE FÆDRE BEHØVER IKKE FØLGE MED I DERES BARNS FØDSEL?

Michael, 30 år, vordende far, Frederiksberg

Michael, der er døv skal være far i 2010. Men fordi hans kone er hørende, så kan Michael ikke få bevilget tolk hvis han vil være med ved ultralydsskanning, fødselsforberedelse, lægeundersøgelser og ej heller til selve fødslen. På hospitalerne bevilger man nemlig kun tolk, hvis det er ”patienten” selv, der er døv. Det Sociale Tolkeprojekt har tidligere bevilget tolk til pårørende, men hvis det nye lovforslag vedtages, vil det ikke længere være muligt for pårørende at få tolk. Timebanken på 7 timer om året er ikke nok, og det betyder i praksis at Michael er udelukket fra at tage del en af de vigtigste begivenheder i sit liv.